

२

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

# திருவஞ்சைக்களம் தேவாரத்திருப்பதிகம்.



திருவாவடுதுறை ஆதினம்.

எ

சிவமயம்  
திருச்சிற்றம்பலம்

# திருவஞ்சைக்கள் விஜய மலர்.



இருபத்தொவது குழலூ சந்திரானம்  
ஸ்-ஸ்-ஸ் சுப்பிரமணிய தேசிக கவாயிகள்.

திருவாவடுதூரை ஆதீனவேளியீடு எண்—49.

## ஸ்ரீந்தரமுர்த்திஸ்வாமிகள் செதாவாரம்.

[ ஏழாந்திரமுரை ]



1. திருவஞ்சைக்களம்
  2. திருநொடித்தான்மலை
- திருப்பதிகங்கள் பொழிப்புரையுடன்.

---

1952

—  
சிவமயம்  
திருச்சிற்றம்பலம்

### ஸ்ரீ சந்தரபூர்த்தி சவாமிகள் துதி.

“ ஒருமண்த்தைச் சிதைவுசேய்து வல்வழக்கிட  
டாட்கோண்ட வுவைனக் கோண்டே  
  
இருமண்த்தைக் கோண்டருளிப் பணிகோண்ட  
வல்லாள னெல்லா முய்யப்  
  
பெருமணக்சீர்த் திருத்தோண்டத் தோகைவிரித்த  
பேரநுளின் பெருமா னொன்றுங்  
  
திருமணக்கோ வெப்பெருமாள் மறைப்பெருமாள்  
எமதுகுல தேய்வ மாமால்.”

— ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான போகிகள்.

—  
சிவமயம்  
திருச்சிற்றம்பலம்.

## முனினுணு

### —

“ கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதனே  
காட்டும் வேண்ணை  
பயில்வாய்மை மேய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மேய்ஞான  
பாநு வாகிக்  
குயிலாரும் போழிற்றிருவா வடூதுறைவாழ் குருஙமச்சி  
வாய தேவன்  
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு நீட்சீ  
தழைக மாதோ ”

— ஸ்ரீ மாதவச்சிவஞானயோகிகள்.

திருக்கயிலாப பரம்பரைத் திருவாவடிதுறை யாதீனத்து இருபத்தொன்றுவது குருமகாசந்திதானமாக விளங்கும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகள், சிவகேஷத்திர — குருகேஷத்திர பரிபாலனங்களுடன் செந்தமிழ்ப் பரிபாலன மும் சித்தாந்தசைவபரிபாலனமும் தமது ஆதீனப் பூர்வாசாரி யர்களைப் போலவே சிறப்பாகச் செய்துவருவது உலகறிந்த உண்மையேயாம். சிவதலதரிசனம், குருமுர்த்த தரிசனம் செப்ப எழுந்தருளுங்காலங்களிலெல்லாம் இந்த மகாசந்திதா னம் அவர்கள் திருமுறைப் பகுதிகளைபேறும், சித்தாந்த

நூல்களையேனும் ஒல்லும் வகையில் சித்தாந்த சைவ நெறி யிலே செல்லும் அன்பர்க்ட்குச் சிந்திக்கத் தக்க வாய்ப்புள்ள தாக உரையுடன் வெளியிட வேண்டும் எனத் திருவளங்கொண்டருளினர்கள். அத்திருவளக் குறிப்பின்படியே இப்பொழுதும் திருவஞ்சைக்களம் தேவாரத் திருப்பதிகம் போழிப்புறை முதலியவற்றுடன் வெளிவருகிறது. ஸ்ரீசுந்தர மூர்த்தி நாயனர் அஞ்சைக்களத்தப்பரைத் தரிசித்துத் திருக்கயிலையில் முன்பு செப்து வந்த திருத்தொண்டை நினைந்து அங்கே எழுந்தருளத் திருவளங்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் திருவளக் குறிப்பை எதிர்நோக்கி நின்று வணங்கித் திருப்பதிகம் அருளினர்கள். திருப்பதிகத்தை யருளிக்குறையிரந்து நின்றார்கள். சிவபெருமான் திருவருளாணையால் அயிராவணம் என்னும் வெள்ளை யாணையில் ஏறிக்கயிலாய மலைக்கு எழுந்தருளினர்கள். வழியிலே, சிவபெருமான் தமக்கருளிய திருவருளின் திறத்தை எண்ணி பெண்ணி உருகின்றார்கள். அவ்வருக்க மொழிகளெல்லாம் ஒருங்கு திரண்டு ஒரு திருப்பதிகவுருப்பெற்றது. அப்பதிகமே திருநோடித்தான்மலைத் திருப்பதிகம் என்பது. ‘அத்திருப்பதிகத்துக்கும் ஒருபொழிப்புறை வரைந்து இதனுடன் சேர்த்து அச்சிட்டு விடுக’ என்னும் ஆணையும் பிறந்தது. அதன் பின்பு, தமிழரான் தோழருக்குத் தோழராகிப் சேரமான் பெருமாணையரும் உடன் சென்று கயிலையில் அரங்கேற்றிப் ‘ஆதியுலாவாகிப் திருக்கயிலாயஞானவுலாவையும் ஆராய்ந்து மூலபாடத்தை மட்டும் சைவ மெப்பன்பர்கள் நித்திய பாராயணம் செய்வதற்கு உரிபதாக உடன் சேர்த்துக் கொள்க’ என்றாருளினர்கள். ஸ்ரீ-ஸ்ரீ மகா சங்கிதானம் அவர்கள் திருவளக் குறிப்பு மெல்ல மெல்ல ஒன்றுக்கும் பற்றுத் ‘நாயினேனையும் பொருட்படுத்துத் திருவருட

குறிப்புக்கு இலக்காக்க வள்ளமையை அறிந்து பெருமகிழ் வெப்தினேன். எனினும் அச்சம்பெரிதுங்கொண்டேன். சிவா நுபவநுகர்ச்சி வல்ல பெரியேர் செய்ய வேண்டிய திருப்பணி அஃது என்பதை நன்கு அறிந்து வைத்தும், ஏதேனும் குழநிக்குழறி எழுதினால் சிவாநுபவச் செல்வர்கள் அடியேனியும் திருத்திச் செம்மை செய்ய இஃது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகும் எனப் பெரிதுங் துணிந்தேன். ஒருவாறு, மகாசந்திதானம் அவர்களிட்ட கட்டளைப் பணியை நிறைவேற்றியவனும் ஆனேன்: ஆயினும், அந்தக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு செய்த பணியே யன்றிச் சிவாநுபவமோ செந்தமிழுப் பெரும் புலமையோ கொண்டு செய்ததன்று. எனியேன் தடுமாற்றத்தின் எல்லையை எவரும் இவ்வரையால் எளிதின் நனியுணர்வார். இனி, இவ்வாதீனத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர பரமா சாரிய சுவாமிகளுக்குப் பின் இருபதாவது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீஅம்பலவாணதேசிக சுவாமிகள் ஆட்சிக் காலத்திலே - அடியேனுக்கு முன்பு இவ்வாதீன வித்துவானுக இருந்த ஸ்ரீ சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளையவர் களால் ஆராய்ந்து பதிப்பிக்கப்பட்ட நூல்கள்—21. அவர்கட்குப் பின் ஆதீன கைங்கரியத்தை மேற்கொண்டு அடியே வைல் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் — 16.

இனி, இப்போது சிவஞான பீடத்தெழுந்தருளியுள்ள ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ குருமகாசந்திதானம் அவர்கள் ஞானபீட மேற்றது விகிர்தி — பங்குனி — 30ஆம் நாள்: ஏறக்குறைய ஓராண்டு ஆகிறது. இதுவரை பண்ணிரண்டு நூல்கள் வெளிவந்துள். அவை வருமாறு:—

38—1	உலகுடையநாய்களேர் கழிவெநடி முதலியன குறிப்புரை	கர-சித்திரை
39—2	கலைஞரைப் பதிற்றம் பத்தந்தாதி குறிப்புரையுடன்	"
40—3	அம்பலவாணதேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் நினைவு மலர்	கர-ஆணி
41—4	சுந்தரானைச்சாரிய புராண சங்கிரகம் குறிப்புரையுடன்	கர-ஆணி
42—5	சந்தான குரவர் நான்மனி மாலை	"
43—6	விசாரயகரவல் பதவனையுடன்	"
மொப்பகண்டசாத்திரம்:-		
44—7	1. திருவந்தியார் மூலமும் உணரயும்	கர-பார்த்தி
45—8	2. திருக்களிற்றுப்படியார் "	"
46—9	கயிரீலைபாதி காளத்திப்பாதி திருவந்தாதி உணரயுடன்	கர-மார்க்குரி
47—10	நீநமச்சிவாயப்பூத்தி ஆற்றமயப்படை உணரயுடன்	கர-காத
48—11	வைசவப் பேபராச — உறை நடை	"
49—12	திருவஞ்ஞைச்சுக்களம் தேவாரத் திருப்பதிகம் முதலியன	பொழிப்புரையுடன்

## தலவரலாறு முதலியன்.

---

மிலைநாடு சேரநாடு என வழங்கும். சேர அரசர்களுடைய இராசதானி மகோதை என்பது. தீருவஞ்சைக்களாம் என்னும் சிவதலம் அம்மகோதையில் உள்ளது. இத்தலம் பரசராமரால் பூசிக்கப் பெற்றது. பரசராமர், தம்தந்தையார் சமதக்கினி முனிவர் ஆணையால் தமது தாயையும் உடன்பிறந் தாரையும் கொன்ற பாவம் நீங்க இத்தலத்திலே சிவபிரானைப் பூசித்து அப்பாவம் நீங்கப் பெற்றூர். பெருமாக்கோதையார் என்னும் சேரமான் பெருமானுயனூர் இங்கே திரு வவதாரம் செய்தருளினார். அவர் சிவபத்தி சிவனடியார் பத்தியில் சிறந்தோங்கியவர். தம் நாட்டில் உள்ள பல சிவாலயங்களிலும் திருப்பணிகள் செய்தருளினார். நாடோறும் செப்யும் தமது ஆன்மார்த்த பூசை முடிவிலே ஸ்ரீ நடராசப் பெருமா னுடைய திருச்சிலம்பொனியைக் கேட்கும் பெரும்பேறு உடையவர் அவர். யானையின் மீது பவனி வருங்காலத்து உவர் மண் படிதலால் வெளுத்திருந்த சரீரமுடைய வண்ணை லைக் கண்டு சிவனடியாரென மதித்து வணங்கியவர். திரு வாலவாயுடையார் தந்த திருமுகப்பாசரத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வந்த பாணபத்திரருக்கு நிதிக்குவையளித்தவர். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய நட்பைப் பெற்று விளங்கியவர். பொன்வண்ணத்தந்தாதி, திருவாளூர் மும்மனிக் கோவை, திருக்கைலாயானவுலா என்னும் பிரபந்தங்களைப் பாடியருளியவர். ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அயிராவணத் தில் ஏறிக் கயிலாயம் சென்றபோது தமது குதிரையிலேறித் திருக்கயிலாயத்துக்கு உடன் சென்றவர். சுவாமி தீருநாமம்-அஞ்சைக்களத்துப்பர். அம்பிகை-உமையம்மையார். தீர்த் தம் - சிவகங்கை, சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தீருப்பதிகம்

பேற்று: பண் - இந்தளம். ஶ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், ஶ்ரீ சேரமான் பெருமானுபவர் ஆகிய இவர்களுடைய உற்சவமூர்த்திகள் இங்குள்.

இத்தலம், சோரானார் ஜங்ஷனிலிருந்து 7-மைல் தூரம் சென்றால் இருஞாலக்கடைக்குப் போகலாம். அங்கிருந்து தோணித்துறையாகிய கருவப்படந்தை 12-மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அங்கே தோணி ஏறி 5-மைல் தூரம் சென்றால் கோடூங்கோஞ்சு இருக்கிறது. அவ்விடத்திலிருந்து மணற் பாதையாக 3-மைல் தூரம் சென்றால் திருவஞ்சைக்களத்தை அடையலாம்.

“சென்னப்பட்டினத்துக்குத் தென்மேற்கே 360 மைல் தூரம் உள்ள சோரானார் என்னும் ஜங்ஷன் ஸ்டேஷனுக்குத் தென்மேற்கு 5-மைல் தூரத்தில் உள்ள இருஞாலக்கடை என்னும் ரெயில்வே ஸ்டேஷனை அடைந்து, அங்கிருந்து தென்மேற்கு 5-மைல் மோடாரில் சென்று, இருஞாலக்கடை என்னும் ஊரை அடைந்து, அங்கிருந்து தென்மேற்கு (குதிரை வண்டியில்) 6-மைல் சென்று கருவப்படந்தை என்னும் ஊரைச் சேர்ந்து, அங்கிருந்து கழியில் (படகில்) 4-மைல் சென்றால் திருவஞ்சைக்களத்தைச் சேரலாம். கழியில் 2½-மைல் கடந்ததும் கோடூங்கூர் இருக்கின்றது.”

“எர்ணைகுளம் ஸ்டேஷனிலிருந்து ஸ்மைலான்சில் 22-மைல் கழியிற் சென்று கோட்டப்புரம் அடைந்து, அங்கிருந்து வடக்கு ¾-மைல் சென்றும் திருவஞ்சைக்களத்தைச் சேரலாம்.”

இங்ஙனம்,

திருவாவடுதுறை, } த.ச. மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளை,  
19—3—52. } ஆதினவித்துவான்.



శ్రీ సంతాముంత్తి నాయార్

**ஏழாந்திரமுறை சுந்தரர் தேவாரம்.**

**தீடு அஞ்சிச்சூலம்.**

---

பண் — இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தலைக்குத்தலைப்பணிந்ததெதன்னே  
சடைமேற்கங்கைவள்ளந்தரித்ததெதன்னே

அலைக்கும்புவித்தோல்கொண்டசைத்ததெதன்னே  
யதன்மேற்கதாககங்கச்சார்த்ததெதன்னே

மலைக்குந்திகரொப்பனவன்றிரைகள்

வலித்தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்

டலைக்குந்கடலங்கரைமேன்மகோதை

யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 1

பிடித்தாட்டிபொர்நாகத்தைப்பூண்டதெதன்னே  
பிறங்குஞ்சடைமேற்பிறைகுடிற் ரென்னே

பொடித்தான்கொண்டுமெய்ம்முற்றும்பூசிற்றென்னே  
புகரேறுகந்தேறல்புரிந்ததெதன்னே

மடித்தோட்டந்துவன்றிரைபெற்றியிட

வளர்சங்கமங்காந்துமுத்தஞ்சொரிப

அடித்தார்கடலங்கரைமேன்மகோதை

யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே. 2

சிந்தித்தெழுவார்க்குநெல்லிக்கனியே  
     சிறிபார்பெரிபார்மனத்தேறலுற்றுல்  
 முந்தித்தொழுவாரிறவார்பிறவார்  
     முனிகண்முனியேயமர்க்கமரா  
 சந்தித்தடமால்வரைபோற்றிரைகள்  
     தணியாதிடறாங்கடலங்கரைமேல்  
 அந்தித்தலைச்செக்கர்வானேயொத்திபா  
     வணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.     3

இழூக்கும்மெழுத்துக்குழிரேபொத்திபா  
     விலையேயொத்திபாலுனையேயொத்திபால்  
 குழூக்கும்பயிர்க்கோர்புயலேயொத்திபால்  
     அடியார்தமக்கோர்குடியேயொத்தியால்  
 மழூக்குந்திகரைப்பனவன்றிரைகள்  
     வலித்தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்  
 டழூக்குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.     4

வீடின்பயனன்பிறப்பின்பயனன்  
     விடையேறுவதென்மதயாளைநிற்கக்  
 கூடும்மலைமங்கையொருத்தியுடன்  
     சடைமேற்கங்கையாளைநிழுடித்திருங்னே  
 பாடும்புலவர்க்கருஞும்பொருளென்  
     னிதியம்பலசெய்தகலச்செலவில்  
 ஆடுங்கடலங்கரைமேன்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.     5

இரவத்திடுகாட்டெரியாடிற்றென்னே  
     யிறந்தார்தலையிற்பலிகொண்டலென்னே  
 பரவித்தொழுவார்பெறுபண்டமென்னே  
     பரமாபரமேட்டிபணித்தருளாய்  
 உரவத்தொடுசங்கிமாடிப்பிழுத்தங்  
     கொணர்ந்தெற்றிமுழுங்கவலம்புரிகொண்  
 டரவக்கடலங்கரமேன்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.     6

ஆக்கும்மழிமழையானிபென்பனுன்  
     சொல்லுவார்சொற்பொருளைவாநிபென்பனுன்  
 நாக்குஞ்செவியுங்கண்ணுநிபென்பனு  
     னலேனேயினிநாலுரைநாக்குணர்ந்தேன்  
 நோக்குந்தியம்பலவெத்தனையுங்  
     கலத்திற்புகப்பெப்துகொண்டேறநுந்தி  
 ஆர்க்குங்கடலங்கரமேன்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.     7

வெறுத்தேன்மனைவாழுக்கையைவிட்டொழிந்தேன்  
     விளங்குங்குழமுக்காதுடைவேதிபனே  
 இறுத்தாயிலங்கைக்கிறையாபவளைத்  
     தலைபத்தொடுதோள்பலவிற்றுவிழுக்  
 கறுத்தாப்கடனஞ்சமுதுண்டுகண்டங்  
     கடுகப்பிரமன்தலையைந்திலுமான்  
 ரஹுத்தாப்கடலங்கரமேன்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.     8

பிடிக்குக்களிலேயொத்தியாலெம்பிரான்  
 பிரமற்கும்பிரான்மற்றமாற்கும்பிரான்  
 நொடிக்கும்மளவிற்புரமுன்றெரியச்  
     சிலைதொட்டவனேயுனைான்மறவேன்  
 வடிக்கின்றனபோற்சிலவன்றிரைகள்  
     வலித்தெற்றிமுழங்கிவலம்புரிகொண்  
 டடிக்குங்கடலங்கரமேன்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனே.      9

எந்தம்மடிகளிமையோர்பெருமா  
     னெனக்கென்றுமளிக்குமணிமிடற்றன்  
 அந்தண்கடலங்கரமேல்மகோதை  
     யணியார்பொழிலஞ்சைக்களத்தப்பனீ  
 மந்தம்முழவுங்குழலுமியம்பும்  
     வளர்நாவலர்கோனம்பிழுரன்சொன்ன  
 சந்தம்மிகுதண்டமிழ்மாலைகள்கொண்  
     டடிவீழவல்லார்தடுமாற்றிலரே.      10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுவாமி திருநாமம் — அஞ்சைக்களத்தப்பர்.  
     அம்மையார் — உழையபம்மை.

## இத்திருப்பதிக வரலாறு.

**ஸ்ரீ** சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் திருப்புக்கொளியுரிலே முதலைவாய்ப்பின்லையை மீட்டு, கொங்க தேசத்தைக் கடந்து மலைநாட்டை அடைந்தார். அதனையறிந்த அம்மலைநாட்டில் ஹள்ள சிவநடியார்கள் விரைந்தோடிப் போய்ச் சேரமான் பெருமாணுயனார் திருமுன்சென்று, “மஹாராஜாவே, சுந்தர மூர்த்தி நாயனர் எழுந்தருளி வருகின்றனர்” என்று விஞ்ஞா பித்தார்கள். அதுகேட்ட சேரமான் பெருமாணுயனார் பேரானந்தப் பெருங்கடலின் மூழ்கி, அவர்களுக்குப் பொற் கிழிகளையும் இரத்தினபெரணங்களையும் வஸ்திரங்களையும் கொடுத்தார். கொடுத்த பின், “திருவாரூரிற் சைவசிகாமணி யார் எழுந்தருளி வருகின்றார்; நமக்கு உயிர்த் துணைவராகிய தலைவர் எழுந்தருளி வருகின்றார்; உலகமெல்லாம் உப்பும் பொருட்டுத் திருவவதாரம் செய்தருளிய பரமாசாரியர் எழுந்தருளி வருகின்றார் என்று முரசறைவித்து, தமது திருநகர மெங்கும் மிக அலங்கரிப்பித்து, பாளைமேற்கொண்டு, மந்திரி மார்களும் சேனைகளும் சூழப்புறப்பட்டுச்சென்று, தூரத்தே சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரைக் கண்டவுடனே யானையினின்றும் இறங்கி விரைந்தோடிப் போய், அவருடைய திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார். சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரும் சேரமான் பெருமாணுயனுரை வணங்கித் தழுவினார். அதுகண்ட இருபக்கத் தாரும் ஆனந்தசாகரத்தின் மூழ்கி ஆரவாரித்தார்கள். சேரமான் பெருமாணுயனார் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரை யானை மேலேற்றித் தாம் பின்னே அவருக்கு வெள்ளைக் குடை பிடித்துக் கொண்டு, நானுவித வாத்தியங்கள் ஒலிக்கச் சென்று, தமது திருநகரத்திற் புகுந்து, தமது திருமாளிகை வாயிலை அடைந்து, அந்நாயனுரை யானையினின்றும் இறக்கி,

மண்ணூல கிற்பிழந்து நுழைம வாழ்த்தும் வழியடியார் [தேன் போன்னூல கம்பேறுதல் தொண்டனெனின்று கண்டோழி விண்ணூல் கத்தவர்கள் விரும்பவேள்ளோ யானைபின்மேல் என்னுடல்காட்டுவித்தான்நோடித்தான்மலை யுத்தமனே.

அஞ்சின யோன்றினின்று அலர்கோண்டடி சேர்வழியா வஞ்சின என்மனமே வைகிவானங்ன ஞார்முன்னே துஞ்சுதன் மாற்றுவித்துத் தொண்டனென்பர மல்லதோரு வேஞ்சின ஆனைதந்தான் நோடித்தான்மலை யுத்தமனே.

நிலைகேட விண்ணதிர நிலமேங்கு மதிர்ந்தசைய மலையிடை யானையேறி வழியேவரு வேனேதிரே அலைகட லாலரையன் அலர்கோண்டுமுன் வந்திறைஞ்சு உலையனை யாதவண்ண நோடித்தான்மலை யுத்தமனே.

அரவோலி யாகமங்க ளிவாரறி தோத்திரங்கள் விரவிய வேதாலி விண்ணேலாம்வங் தேதிர்ந்தசைப்ப வரமலி வாணன்வந்து வழிதந்தேனக் கேறுவதோர் சிரமலி யானைதந்தான் நோடித்தான்மலை யுத்தமனே.

இந்திரன் மால்பிரமன் னெஷ்லார்மிகு தேவரேல்லாம் வந்தேதிர் கோள்ளவேன்னை மத்தயானை யருள்புரிந்து மந்திர மாழுனிவ ரிவஞ்சேரென எம்பேஞ்சான் நந்தம் ஞானென்றுன் நோடித்தான்மலை யுத்தமனே.

ஊழிதோ ஹாழிமுற்று முயர்போன்னேடித் தான்மலையைச் சூழிசை யின்கரும்பின் சுவைநாவல லூரன்சோன்ன ஏழிசை யின்தமிழா லிசைந்தேத்திய பத்தினையும் ஆழி கடலரையா வஞ்சையப்பாக் கறிவிப்பதே.

திருச்சிற்றம்பலம்

អីនិងក្រោរដែលជាប្រព័ន្ធខ្សែតាមរយៈការសម្រេចក្នុងការបង្កើតរបស់ខ្លួន។



## இத்திருப்பதிக வரலாறு.

ஸ்ரீ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், சிவபெருமானுல் அனுப்பப் பட்ட வெள்ளை யானையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு திருக்கைலாச மலைக்கு எழுந்தருளும்போது தமது தோழராகிய சேரமான் பெருமானுபவுரைத் திருவளத்திலே நினைந்து கொண்டு சென்றார். அவர், சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருடைய செயலை அறிந்து, உடனே பக்கத்தில் நின்ற ஓர் குதிரையின்மேல் ஏறிக்கொண்டு, திருவஞ்சைக்களத்துக்குப் போப், வெள்ளை யானையின்மேல் ஆகாயத்திற் செல்லும் நாபவுரைக் கண்டு, தாமேறிய குதிரையின் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை ஒது யருள், குதிரை ஆகாயத்தில் பாப்ந்து, நாபவுரைடைய வெள்ளை யானையை அடைந்து, அதனை வலஞ்செப்து, அதற்கு முன்னகச் சென்றது. சேரமான் பெருமானுபவுர் முன்செல்ல, பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனார் “தானெனை முன்படைத்தான்” என்னும் இத்திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கைலாச மலையின் தெற்கு வாயிலுக்கு முன் போப், இருவரும் தத்தம் ஊர்தியினின்றும் இறங்க, பல வாயில்களையுங் கடந்து, திருவனுக்கன் திருவாயிலை அடைந்து, சிவாஞ்சனுயினூலே செம்பொற்றிருக் கோயிலி னுள்ளே சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் முன்னும் சேரமான் பெருமானுபவுர் பின்னுமாகச் சென்று சுவாமி சங்கிதானத் திலே விழுந்து நயல்களித்து எழுந்து ஸ்தோத்திரம் செப்து கொண்டு நின்றார்கள். சிவபெருமான் அவர்களை நோக்கி “நீங்கள் நம்முடைய கணங்களைல்லாவற்றிற்குந் தலைவரா யிருங்கள்” என்று அருளிச் செப்தார். அதைக் கேட்டுத்

திருக்கைலாசபதியை மீட்டும் நமஸ்கரித்து எழுந்து, அவருடைய திருவருளோச் சிரமேற்கொண்டு, சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் ஆலால சுந்தரராகி முன்னே தாஞ்செப்பத திருத் தொண்டைச் செப்பவரும், சேரமான் பெருமானையனார் கணநாதராகி அவர் செப்பியுங் திருத்தொண்டைச் செப்பவருமாயினார்கள். சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் தாம் வழியிலே அருளிச் செப்பத திருப்பதிகத்தைத் தகவிண பூமியிலே ஏற்றும் பொருட்டுச் சமுத்திர ராஜனாகிய வருணனிடத்திலே கொடுத்தருளா, அவன் அதைத் திருவஞ்சைக்களத்திலே உய்த்துத் தெரிவித்தான்.

### திருவஞ்சைக்களம் திருப்பதிகம்

பொழுப்புரை



1. மலை போலும் உயர்ந்து தமக்குத் தாமே ஒப்பன ஆகிய வலிய அலைகள் மிக்க வலிமையுடன் கரையைமோதிக் கோண்டு பேராரவாரத்துடன் வலம்புரிச் சங்குகளைக் கோண்டு வந்து ஒதுக்குகின்ற கடற்கரையின் மேல் உள்ளதாகிய மகோதை என்னும் சேரர் தலைகளினிடத்து அழகு மிகக் கோலைகளுடன் விளங்கும் திருவஞ்சைக்களம் என்னும் தலத் தீலே கோயில் கோண்டு எழுந்தருளியுள்ள சிவபேருமானே! தேவீருடைய சிரத்திலே பிரமதேவர்களுடைய வேள்ளிய தலைகளை மாலையாகக் கோத்துச் சிரமாலையாக அணிந்து கோண்டிருத்தற்குக் காரணம் யாதோ? உம்முடைய சடாமுடி யில் ஆயிரமுகமாக அகங்கரித்து வந்த கங்கையைத் திவலை யாக்கி ஞான கங்கையில் ஒடுக்கிக் கோண்டமைதான் யாது காரணமோ? வருத்தும் தன்மையுள்ள (தாருகவன முனிவர்

ஏவலினால் வந்த) புலியினது தோலை உரித்து அறையில் ஆடையாகத் தரித்துக் கோண்டமைதான் என்னே? அப்புலித் தோலாடையின் மீது, கோபம் மிக்க பாம்பை அரைக்கச்சையாகக்கட்டிக் கோண்டதுதான் என்ன பயன் கருதியோ? அருளிச்சேய்ய வேண்டும். (எ-று)

**தலைக்கு — தலையின்கண்:** உருபு மபக்கம். தலைமாலை — பிரமதேவர்களுடைய மண்டையோடுகளைக் கோத்தனிந்த மாலை. கங்கை வெள்ளம் — கங்கையினது வெள்ளத்தை. அலைக்கும்—வருத்தும். அசைத்தது—கட்டிக் கொண்டது. கதம் — கோபம். கதநாகம் — கோபத்தை யுடைய பாம்பு. கச்சு—அறையிற் கச்சு. மலைக்கு நிகர்—மலையையொத்த. வன் திரைகள்—வலிய அலைகள். எற்றி—வீசி. மகோதை — சேரர் தலைநகர்.

2. மடங்கி ஓடி வந்து வலிய அலைகள் வீசதலால் கண் வளரும் சங்குகள் அகட்டைத் திறந்து முத்துக்களை மிகுதி யாக ஈனும்படி அடித்து நிறைக்கின்ற கடற்கரையின் மீதுள்ள மகோதை நகரினிடத்து ஆழகுமிக்க சோலைகளால் விளங்கும் திருவுஞ்சைக்களத்தில் கோயில் கோண்டருளும் சிவபெருமானே! தேவீர் பாம்புகளை ஆபரணமாக அணிந்துகோண்ட காரணம் யாது? விளங்குகின்ற திருச்சடையிலே இளம்பிறைச் சந்திரனை முன்புள்ள ஞானகலையில் ஒடுக்கியருளியமை என்ன காரணம்? திருமேனி முழுவதும் விபூதியை நிறையப்பூசியமை என்ன பயன் கருதியோ? இடப வாகனத்தில் விரும்பி ஏறிச் சேலுத்துவது ஏன்? எளியேனுக்கு இவற்றையருளிச் சேய்ய வேண்டும். (எ-று)

பொடி—விபூதி. தான் அசை. புகர்—புகைபோலும் நிறம். உகங்கு—விரும்பி. மட்டத்து—மடங்கி. ஒட்டங்கு—ஒடி: விகாரம். அங்காங்கு—வாயைத் திறங்கு.

3. ஒன்றேடோன்றுதோடர்புள்ளவிசாலமானபேரிய மலைகளைப்போல உயர்ந்துமேலேழுங்கு நீங்காமல் அலைகள்வந்து மோதுகின்ற கடற்கரைமேல் அழகு மிக்க சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுங்கருளியுள்ள பரம பிதாவே! துயிலுணர்ந்து எழுப்பகாலத்திலேபே தம்மைச் சிங்கித்தேழுகின்ற மெய்யடியார்களுக்கு உள்ளங் கையில் நேல்விக்கனியாக ( மெய்யாக ) விளங்குபவரே! ( உலக விஷயங்களிலே மனத்தைப் போக்கி அலையும் ) சிறியோர், மனத்திலே ( ஆண்டவ ஞகீய தேவீர் இயல்பையும், மீளா அடிமையாகிய ஆண்மாக்களின் இயல்பையும் நன்கு விசாரித்தறிந்து ) தேளிந்தால் பேருமையுடையவர் ( ஆவார் ) அவ்வாறு முற்பட்டு வணங்கும் இயல்புடைய மெய்யடியார்-பிறக்கவுமாட்டார் இறக்கவுமாட்டார். முனிவர்கள்கு முனிவராக மேம்பட்டுள்ளவரே! தேவாதி தேவனே! ( எ-று )

நெல்லிக்கனி என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக என்றபடி. உள்ளும் புறமும் ஒத்துத் தோன்றுதற்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி பிரத்தியட்ச உவமை. அந்தித் தலை-அந்திக் கண். செக்கர் வான்-செவ்வானம். துயிலெழுங்காலத்தல்லது முன்னுணர்வின்மைபால் உணர்வுள்ளகாலத்து மறவாது நினைவார் என்றபடி. இனி, சிறியோர், உமது திருவளத்து ஏறப் பெற்றுல் பெரியோரே எனலுமாம்.

4. மேகத்தை யோப்பனவாகிய வலிய அலைகள் வலிமை கோண்டு மோதி ஆரவாரித்து வலம்புரிச் சங்குகளைக் கோண்டு ஓலிக்கின்ற கடற்கரையில் உள்ள மகோதையில் அழகு நிறைந்த சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபேருமானே! சோல்லப்படுகின்ற எழுத் துக்களுக்கேல்லாம் உயிரேழுத்துப் போலோத்து விளங்குகின்றீர்! ஈடும் எடுப்பும் இன்றி உமக்கு உம்மையே ஒத்து விளங்குகின்றீர்! தழையச் செய்யும் பயிர்களுக்கு ஒப்பற் மேகம் போன்று ஆண்மாக்கள் தழையும்படி கைம்மாறில்லாத கருணையுடன் விளங்குகின்றீர்! தேவீர் மேய்யடியார்களுக்கேல்லாம் ஒப்பற் முதல்வராகவும் எழுந்தருளியிருக்கின்றீர். (எ-று)

குழைக்கும் பயிர்க்கு — தழைக்கும் பயிருக்கு. புயல்—மேகம்.

5. போருள்களை மிக ஈட்டிக்கோண்டு மரக்கலங்கள் செல்லுதலில் வெற்றி கோள்ளும் கடற்கரையின் மேல் உள்ள மகோதையில் அழகு மிக்க சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபேருமானே! பிறப்பினால் ஆகும் பயன் யாது? வீடு பேற்றில் அடையும் பயன் என்னே? மதம் போருந்திய அயிராவணம் என்னும் நிறைநிரை ஆயிரம் தந்தங்களையுடைய யானையிருக்க நீர் இடபத்தை வாகனமாகக் கோள்வது எதற்காக? தேவீருடைய திருமேனியிலே பாதியிற் போருந்திய மலைமகளாராகிய உமையம்மையார் இருக்க, கங்காதேவியைத் தேவீர் திருச்சடையிலே அணிந்து கோண்டமைக்கு யாது காரணம்? தேவீரைப் புகழ்ந்து பாடுகின்ற புலவர் பேருமக்களுக்கு நீர் கோடுத்தருளும் போருள் யாது? அருளிச் செய்வீராக. (எ-று)

விடை—இடபம். மதபானை-மதம் பொருந்திய யானை, அயிராவணம் என்க.

6. கரையிலே வந்துவந்து உலாவுதலோடு சங்குகளுடனே இப்பி முத்துக்களையும், வலம்புரிச்சங்கங்களையும் கோண்டுவந்து வீசி ஆரவாரித்து ஒலிக்கின்ற, கடற்கரையின் மேல் உள்ள மகோதையில் அழகிய சோலைகள் போருந்திய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! தேவர் இராத்தரியிலே சுகோட்டிலே நடனஞ்ச செய்கின் றமைக்கு யாது காரணம்? இறந்து ஒழிந்தவராகிய பிரம தேவ ருடைய கபாலத்தில் பிச்சையேடுத்தல் எதன்போருட்டு? இத்தகைய தேவீரைத் துதித்து வணங்கும் மேய்யடியார் பேறும் போருள் யாது? மேம்பட்டவரே! பரம்போருளே! கட்டளையிட்டருளுவீராக. (எ-று)

இரவத்து-இரவு+அத்து: அத்துச்சாரியை.

7. காணப்படுகின்ற மிகப் பலவாகிய போருள்களையெல்லாம் மரக்கலங்களிலே ஏற்றித் தள்ளிக் கோண்டு வந்து சேர்க்கின்ற, மிக்க ஆரவாரத்தையுடைய கடற்கரையில் உள்ள மகோதையின்கண் அழகிய சோலைகளையுடைய திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே! ஆதவும் அழிதவும் போருந்தச் செய்கின்றவர் தேவீரே என நான் நன்றாகச் சோல்லுவேன்; சோல்லுகின்றவர்களுடைய சோல்லும் போருளும் ஆகிய அவைகள் தேவீரே ஆவீர் என்பேன்; நா, சேவி, கண் முதலிய யாவும் தேவீரே என்பேன். நன்மையே வழிவாகவுள்ளவரே! இனிமேல் நான் தேவீரை நன்றாக உணர்ந்து வழிபடுவேண்டியேன் அருளுவீராக. (எ-று)

8. கடற்கரையின் மேல் உள்ளதாகிய மகோதையில் அழகு மிக்க சோலைகள் போருந்திய திருவுஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! விளங்குகின்ற குழை யென்னும் ஆபரணத்தையணிந்த திருச்சேவிகளையுடைய வேதமுதல்வரே! இலங்காபுரிக்கு அரசனுகிய இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளுடன் இருபது கைகளும் இற்றி விழும் படி தோலைத்தருளியவரே! திருப்பாற்கடலிலே தோன்றிய ஆலகாலவிடத்தை அமுதமாகவுண்டருளிக் கண்டங்கரிதாகப் பேற்றவரே! விரைந்து பிரமதேவருடைய ஜங்கு தலைகளில் ஒன்றை வயிரவக் கடவுளைக் கோண்டு அறுத்தருளியவரே! அடியேன், இல்வாழுக்கையை வெறுத்தவனுகி விட்டுநீங்கி னேன் அருள் சேய்வீராக. (எ-று)

வெறுத்தேன்-முற்றெச்சம்.

9. கடல் அலைகள் கடுமையாக வீசி ஆரவாரித்து வலம்புரிச்சங்குகளைக் கோண்டு எறிகின்ற கடற்கரையின்மேல் உள்ள மகோதையில் அழகு நிறைந்த சோலைகளையுடைய திருவுஞ்சைக்களத்தின்கண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே! பேண் யானைக்குக் களிறு போன்று விளங்குகிறீர். எமக்குப் பிரானுக உள்ளவரே! நீரே பிரமதேவருக்கும் பிரான் ஆவீர், நீரே திருமாலுக்கும் பிரான் ஆவீர். நொடிப் போழுதிலே தீரிபுரங்கள் எரிந்துநீரயோழிய மேருமலையாகிய வில்லை யேடுத்தருளியவரே! தேவீரை அடியேன் மறக்கமாட்டேன், அருள் சேய்வீராக. (எ-று)

நொடிக்கும் அளவு-நொடிப் பொழுது. சிலை-வில்.

10. முழவமும் வேய்ங்குழலும் ஒலிக்கின்ற திருநாவ வூரிலுள்ளாருக்குத் தலைவராகிய நம்பியாருர் திருவாய்மலர்க் குடும்பத்தினர் திருநிய இசை மிக்க தண்டமிழ்மாலையாகிய தேவாரத்திருப்பத்திகங்களைக் கோண்டு எமது சவாமிகளும், தேவர்கட்டுத் தலைவரும், அடியேனுக்கு எக்காலத்தும் அருளைச்சேய்யும் நீலகண்டத்தையுடையவரும், அழகிய குளிர்க்கடற்கரையின் மேல் உளதாகிய மகோதை நகரத்தின்கண்ணே அழகிய சோலை சூழ்ந்த திருவஞ்சைக்களத்தின்கண் எழுந்தருளியுள்ள பரமபிதாவும் ஆகிய சிவபேருமானுடைய திருவடிகளில் அன்பு சேலுத்தவல்ல அடியார்கள் பிறப்பு இறப்புக்களாகிய தமோற்றம் இல்லாதோழிவர். (எ-று)

---

### திருநொடித்தான்மலை திருப்பதிகம் பொழி ப்புரை

---

1. மீளா அடிமையாகவுள்ள என்னை உலகத்தின குள் முற்பட்டு விளங்குமாறு படைத்தருளினான். அத்திருவருட் குறிப்பை நன்கு உணர்ந்துவைத்தும் அந்தோ! அப்பேருமான் போன் போவும் திருவடிகளுக்கு நான் என்ன பாடல்களைப் (பாடினேன்) [ ஒரு சிறிதும் செய்தேனல்லேன் என்பது குறிப்பு ] அவ்வாருக, நாயினையோத்த இழிந்த என்னை யும் ஒரு போருளாகக்கோண்டு, விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவர் அனைவரும் வந்து என்னை எதிர்கோண்டு அழைக்குமாறு ஏவி, தாம் ஏறிச் சேலுத்தும் அயிராவணம் என்னும் வெள்ளை யானையையும் எளியேனுக்கு அருள் புரிந்து ஊனுடம்படன்கூடிய

உயிரை நீர்மலமாகச் செய்தருளினார் திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியுள்ள மேலான கடவுள். (எ-று)

தான்—சிவபெருமான். எனை—அனுக்கத்தொண்டு செப்து கொண்டிருந்த ஆலாலசுந்தரனுகிப என்னை. முன் படைத்தான்—உலகத்திலே முற்பட்ட நிலையை அடையும்படி படைத்தான். பொன் அடி—பொன் போன்ற அருமையான திருவடிகள். நான் என்ன பாடல்—நான் என்ன பாடலைச் செப்தேன். நாயினேன்—வினையாலஜையும் பெயர். பொருள் படுத்து—மதித்து. வான்—வானுலகத்தோர்: ஆகு பெயர். மத்தயானை—மதம் பொருந்திய யானை: அஃநு அயிராவணம், சிவபெருமானுக்குரிப யானை. ‘அயிராவணமேற்று ஆனே ஹேறி’ என்ற தாண்டகப் பகுதி காண்க. உள்ள உயிர்—சத்த தாதுக்களால் ஆகிய உடம்போடுகூடிய உயிரை. வேறு செப்தான்—திவ்விய ஒளி மயமான உடம்புடைய உயிராகச் செப்தான். நொடித்தான்மலை—கயிலாய மலை. நொடித்தல்—அழித்தல்; சர்வசங்காரஞ் செப்தல். உத்தமன்—பரம்பொரு எரகிய சிவபெருமான். இனி, தான் என்னை முன்பு திருவுள் எத்தில் கொண்டருளினான்: அத்திருக்குறிப்பை அடியேன், அப்பெருமான் அறிவிக்க அறிந்து என உரைப்பினும் அமையும்.

ஸ்ரீசந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருக்கயிலாயம் செல்லும் குறிப்புடனிருக்க, சிவபிரான் தமது அயிராவணம் என்னும் பானையை அனுக்கரகித்து அழைத்தார். அதனை, சுவாமிகள் இப்பதிக முழுவதும் வைத்துப் போற்றியிருத்தல் காண்க.

2. முன்பு யானையை உரித்துப் போர்த்த பகை நீங்க, அடியவனுகிய என்னேடு மீஞ்சுவதற்காகவோ! ஊனு

டம்பை உயிரானது கூடியிருத்தற்கு அஞ்சிப் பேரோளிப்பிழம் பாகவுள்ள சிவபிரானையே அல்லும் பகவும் மறவாது சிந்தித் திருந்தேன். விண்ணைலக போகத்தையே பேரிதாக மதித்து வாழ்ந்த தேவர்கள்வலம்வந்து என்னை ஏற்ச்சேய்ய அயிராவண யானையை அருளினார் நோடித்தான்மலை என்னும் திருக்கயிலா யத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமான். (எ-று)

ஊனை உயிர் வெருட்டி — ஊனுடம்புடனே உயிர் வாழ்தலே அஞ்சம்படி செய்து. ஒன்னியானை — பேரோளிப் பிழம்பாகிய சிவபிரானை. வானை மதித்த அமரர் — விண் னுலகம் முதலிய பதவிகளைபே பெரிதாக எண்ணி வாழும் தேவர்கள்: அகரம் தொகுத்தல். என்னை வலம்செய்து ஏற வைக்க ஆனை அருள் புரிந்தான் எனக் கூட்டுக.

3. மனமே! மந்திரம் என்பதைச் சிறு போழுதும் விதிப்படி கணித்தறியமாட்டேன், மனைவியோடுகூடி வாழும் இவ்வாழ்க்கையிலே மகிழ்ந்து அழகிய வேடங்களையுங்கோண்டு குற்றங்களே செய்யும் வன்றேண்டனுகிய எனக்கும் ஆகாய வீதியிலே ஏறிவர அழகிய அயிராவண யானையை அருளிய அருளிப்பாடு தக்கது ஆகுமோ? திருக்கயிலாயமலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான். (எ-று)

மந்திரம் ஒன்று அறிபேன் — மந்திர மொழியைச் சிறிதும் அறியமாட்டேன். மனை வாழ்க்கை — இல்லறம். சுந்தர வேடம் — சிவவேடம். துரிசு — குற்றம்: அது வேடத்துக்குரிய செயலின்மை. தொண்டன் எனை ஆனை அருள் புரிந்ததும்: எனை — எனக்கு, உருபு மயக்கம். தரமோ — தகுதியோ. துரிசே செய்யும் தொண்டனுகிய

எனக்குத் தாம் ஏறிச் செலுத்தும் அயிராவணத்தைத் தந் தருளல் தக்கதோ என்றபடி.

4. இங்லிவுலக வாழ்க்கையையே விரும்பிய மனமே! பேண்களுடைய வலிய வீணகளிலே அகப்பட்டு ஆழந்து கிடந்த என்னையும் அச்சேயலினின்றும் விடுவித்து, தேவரேல்லாரும் சூழ்ந்துவரும்படி திருவருள் புரிந்து அடியவனு கீய எனக்குத் தக்கது அல்லாத ஒப்பற்ற தமது அயிராவண யானையையும் கோடுத்தருளினார் திருக்கயிலாயமலையில் எழுங் தருளியுள்ள சிவபேருமான். (எ-இ)

வாழ்வை — இவ்வுலக வாழ்க்கையை. மடவார் — பெண்கள். அமரர்—தேவர்கள். வேழம்—யானை:

5. தேவர்கள் எல்லோரும் விரும்பும்படி அயிரா வண யானையின்மேல் என்னுடம்பைத் தோன்றச் செய்தரு ஸியவராகிய நோடித்தான்மலைனன்னும் திருக்கயிலாயமலையில் வீற்றிருக்கும் சிவபேருமானே! இம்மண்ணுலகத்திலே பிறந்து தேவர்ரை வாழ்த்தும் வழிவழிவரும் மேய்யடியார் போன்னு லகத்தை அடைவார் என்னும் பழஞ் சோல்லின் போருளை இப்போழுது அடியவனுகிய யான் கண்கூடாகக் கண்டேன். (எ-இ)

கண்டொழிந்தேன்-கண்டேன் என்றபடி. வெள்ளை யானையின்மேல் என்உடல் காட்டுவித்தான் என்பது ஆண்ட வனுகிய தனக்குரிய அயிராவணத்தின் மீதேறிவர அடிமை பாகிய எனக்கும் கட்டளையிட்டருளினுன் என்றபடி.

6. பஞ்சேந்திரியங்களிடமாகப் பற்றி நின்று, (உழன்று) மலர்களைக் கையிற் கோண்டு அருச்சித்தத்தில் திருவடிகளைச் சேர அறியாத வஞ்சளை போருந்திய என் மனமே! பேருந்தேவரேல்லாரும் காண யான் இறத்தலை நீக்கி அடிமையாகிய எனக்குத் தக்கது அல்லாததாகிய ஒப்பற்ற தமது யானையைத் தந்தருளினார் சிவபேருமான் (இஃது ஒரு வியப்பாயிருந்தது) (எ-று)

அஞ்சினை—பஞ்சேந்திரியங்களை: ஆகுபெயர். அடி சேர்வு அறியா — திருவருளைச் சேர்தல் அறியாத, அறியா மனம்: வஞ்சளை மனம். வைகி — தங்கி. துஞ்சதல் — இறத்தல்.

7. உலகம் நிலை குலைய, விண்ணுலகம் நடுங்க, நிலம் முழுவதும் அதிர்ந்து அசையும்படியாக மலையும் பேருமையால் தோல்வியடையுமாறு போருந்திய யானை மேல் ஏறி வழியே வருபவனுகிய எனக்கு எதிரிலே திருப்பாற்கடலிலே ஆவிலையின்மேல் அறிதுயில் அமர்ந்தருளும் திருமாலும் பிரமதேவரும் மலர்களைக் கோண்டு முன்னே வந்து வணங்குமாறு சேய்தருளினான், நான் வருத்தமடையாதபடி திருநோடித்தான் மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபேருமான். (எ-று)

அவன் திருவருள் இருந்தவாறு என்ன விபப்பு என்றபடி. ஆலர்—ஆவிலையில் பள்ளிகொள்பவர். அபன் என்பது ஜெயன் என நின்றது. உலை அஜையாத வண்ணம் அருளினான் என ஒரு சொல் வருவிக்க. உலைவு—வருத்தம்.

8. அரகர என்னும் ஓலியும், ஆகமங்களையுணர்ந்த பேரியோர்கள் அறிந்த தோத்திரங்கள் கலந்த வேத முழுக்கமும்:

மிக, விண்ணைலகத்திலுள்ள தேவர்கள் எல்லோரும் வந்து நேர் நின்று புகழ்ந்து சோல்ல, பேருமை மிக்க வானைசரன் வந்து வழிகாட்டி நிற்க, அடியேனுக்கு ஏறவதற்குரிய சிறந்த ஒரு யானையைக் கோடுத்தான் திருநோடித்தான்மலை உத்தமன் ஆகிய சிவபேருமான். (எ-று)

அர ஒலி-அரகர முழக்கம். ஒலியும், தோத்திரங்களும், வேதஒலியும் எதிர்திசைப்ப என்க. எதிர்திசைப்ப-எதிரொலி செப்ப. வரம் மலி-சிறப்பு மிக்க: வரங்களான் மிக்க எனினுமாம். வாணன்-வானைசரன்: சிவகணத் தலைவன். சிரம் மலி யானை-மேம்பட்ட யானை. விண் — ஆகு பெயர்.

9. இந்திரனும், விஷ்ணுமுர்த்தியும், பிரமதேவரும், அழகினுல்மிக்க தேவர்களும் ஆகியவர்களாரும்வந்து எளிய வனுகிய என்னை எதிர்கோண்டழைக்க மதயானையை (அயிரா வணத்தை) அருள்செய்து, வேதாகமங்களையேல்லாம் நன்கு ணரங்த சிறந்த சைவமுனிவர்கள் இதோ வருகின்றவர் யாவர் எனக் கேட்க நம்முடைய ஆரூரன் என்று அருளிச் செய்தார் எம்பிரானுகிய திருநோடித்தான்மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபேருமான் (அவர் பேருங்கருணையிருந்தபடி என்னே!) (எ-று)

மந்திரமாமுனிவர்—சிவமகாமந்திரசித்திபெற்றசிறந்த சிவமுனிவர்கள். அவர் உபமன்னிய முனிவர் முதலிடோர். நம்தமர் — நமது சுற்றத்தார். ஊரன் — திருவாரூரின்கண் உள்ளானுகிய சுந்தரமூர்த்தி.

10. ஊழிக்காலங்தோறும் உயர்கின்ற போன்மயமாகிய திருநோடித்தான்மலையைப் புகழ் சூழ்ந்த இனிய கரும்பை யோத்த சுவையுள்ள, திருநாவலுரிலுள்ளாருக்குத் தலைவராகிய சந்தரமூர்த்திகள் சோல்லித் துதித்த பத்துப் பாடல்களையும் ஆழ்ந்த கடலரசனாகிய வருணனே! திருவஞ்சைக்களத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமபிதாவாகிய சிவபேருமானுக்கு அறிவிப்பதாகுக. (எ-று)

நொடித்தான்மலை என்பது திருக்கயிலாயமலை.

**பொழிப்புரை முற்றிற்று.**

**திருச்சிற்றம்பலம்**



ஏ

சீவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

# திருக்கைலாயாளுனவுலா.



ஸ்ரீசேரமான்பெருமானுயனர்.

1952





சேமான் பிடிமுறையறை் கார்வாய்க்கிள் ஆத்தாலை சென்னை



உ  
சிவமயம்  
திருச்சிற்றம்பலம்

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் அருளிய  
**திருச்சிற்றம்பலம்.**

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமாலும் நான்முகனுங் தேரந்துணரா தன்றங்  
கருமா லுறாழலாய் நின்ற — பெருமான்  
பிறவாதே தோன்றினை காண்டே காண்பான்  
துறவாதே யாக்கை துறந்தான் — முறைமையால்  
ஆழடித் ஆழந்தான் அகலா தகவியான்  
ஊழா லுபராடே ஒங்கினை — சூழீஸிதூல்  
ஒதா துணர்ந்தான் தனுகாது நுண்ணியான்  
யாதும் அனுகா தனுகியான் — ஆதி  
அரியாகிக் காப்பான் அயனுப்ப் படைப்பான்  
அரனுப் புழிப்பவனுங் தானே — பரனுய  
தேவர் அறியாத தொற்றத்தான் தேவரைத்தான்  
மேவிய வாடே விதித்தமைத்தான் — ஒவாடே  
எவ்வருவில் பரரொருவர் உள்குவர் உள்ளத்துள்  
அவ்வருவாய்த் தோன்றி அருள்கொடுப்பான் — எவ்வருவந்  
தானேயாப் நின்றவிப்பான் தன்னிற் பிறிதுருவம்  
ஏனோர்க்குங் காண்பரிய எம்பெருமான் — ஆனத  
சோர் சிவலோகந் தன்னுட் சிவபுரத்தில்  
எரார் திருக்கோயி அள்ளிருப்ப — ஆராபந்து  
செங்கண் அமரர் புறங்கடைக்கட் சென்றீண்டி

எங்கட்குக் காட்சியருள் என்றிரப்ப — அங்கொருநாள்  
 பூமங்கை பொப்தீர் தரணி புகழ்மங்கை  
 நாமங்கை யென்றிவர்கள் நன்கைமத்த — சேமங்கோள்  
 ஞானக் கொழுந்து நகராசன் தன்மடந்தை  
 தேன்மொப்தத சூஞ்சியின்மேற் சித்திரிப்ப — ஊனமில்சீர்  
 நந்தா வனமலரும் மந்தா கிணித்தடஞ்சீர்  
 செந்தா மரைமலர்நூ றூயிரத்தால் — நொந்தா  
 வயந்தன் தொடுத்தமைத்த வாசிகை சூட்டி  
 நயந்திகழும் நல்லுறுப்புக் கூட்டிப் — பயன்கோள்  
 குலமகளிர் செய்த கொழுஞ்சாந்தங் கொண்டு  
 நலமலிய ஆகந் தழீஇக் — கலைமலிந்த  
 கற்பகம் ஈன்ற கமழ்பட் டினையுடித்துப்  
 பொற்கழல்கள் கான்மேற் பொலிவித்து — விற்பகருஞ்  
 சூளா மணிசேர் முடிகவித்துர் சுட்டிசேர்  
 வாளார் துதறபட்டம் மன்னுவித்துத் — தோளா  
 மணிமகர சூண்டலங்கள் காதுக் கணிந்தாங்  
 கணிவயிரக் கண்டிகை பொன்னைங் — பணிபெரிய  
 ஆர மவவழுண் டணிதீக மூஞ்சன்ன  
 வீரந் திருமார்பில் வில்லிலக — ஏருடைய  
 எண்டோட்குக் கேழுரம் பெய்துதர பந்தனமுங்  
 கண்டோர் மனமகிழுக் கட்டுறீஇக் — கொண்டு  
 கடிசூத் திரம்புளைந்து கங்கணங்கைப் பெய்து  
 வழிவுடைய கோலம் புளைந்தாங் — கடினிலைமேல்  
 நந்திமா காளர் கடைகழிந்த போழ்தத்து  
 வந்து வசக்கள் இருக்குரைப்ப — அந்தமில்சீர்  
 எண்ணருங் கீர்த்தி எழுவர் இருடிகளும்  
 அண்ணல்மேல் ஆசிகள் தாழுணர்த்த — ஒண்ணிறத்து

பன்னிருவர் ஆதித்தர் பல்லாண் டெட்டிசைப்ப  
 மன்னு மகத்திப்பன்யாழ் வாசிப்பப் — பொன்னியறும்  
 அங்கி கமழ்தாபம் ஏந்த பயமன்வந்து  
 மங்கல வாசகத்தால் வாழ்த்துரைப்பச் — செங்கண்  
 னிருதி முதலோர் நிழற்கலன்கள் ஏந்த  
 வருணன் மணிக்கலசந் தாங்கத் -- தெருவிவலாம்  
 வாடு நவிவிளக்க மாமழை நீர்தெளிப்பத்  
 தூயசீர்ச் சோமன் குடைபெடுப்ப — மேவிய  
 சாரனன் வந்தடைப்பை கைக்கொள்ள அச்சனிகள்  
 வாயார்ந்த மந்திரத்தால் வாழ்த்துரைப்பத் — தூய  
 உருத்திரர்கள் தோத்திரங்கள் சொல்லக் குபேரன்  
 திருத்தகு மாநிதியஞ் சிந்தக் - கருத்தமைந்த  
 கங்கா நதியமுனை உள்ளுறுத்த தீர்த்தங்கள்  
 பெரங்கு கவரி புடையிரட்டத் — தங்கிப  
 பைந்நாகம் எட்டுஞ் சுடரெடுப்பப் பைந்தறுகட  
 கைந்நாகம் எட்டுங் கழல்வணங்க — மெய்ந்நாக  
 மேகம் விதானமாப் மின்னெலாஞ் சூழ்கொடியாப்  
 மேகத் துருமு முரசறையப் — போகஞ்சேர்  
 நும்புரு நாரதர்கள் பாடத் தொடர்ந்தெங்குங்  
 கொம்புருவ நுண்ணிடையார் கூத்தாட ... எம்பெருமான்  
 விண்ணேர் பணிய உயர்ந்த விளங்கொவிசேர்  
 வெண்ணூர் மழவிடையை மேல்கொண்டாங் — கெண்ணூர்  
 கருத்துடைய பாரிடங்கள் காப்பொத்துச் செய்யத்  
 திருக்கடைக் ஜோழ்கழிந்த போதிற் — செருக்குடைய  
 சேஞ் பதிமயில்மேல் முன்செல்ல யானிமேல்  
 ஆனுப்போர் இந்திரன் பின்படர -- ஆதை  
 அண்ணத்தே ஏறி அபன்வலப்பால் கைபோதக்

உமைபாள் மணவாளா போற்றி — எகமைபாளும்  
 தீயாடி போற்றி கிவனே யடிபோற்றி  
 ஈசனே எந்தாப் இறைபோற்றி — தூயசீர்ச்  
 சங்கரனே போற்றி சடாமதுடத் தாப்போற்றி  
 பொங்கரவா பொன்னங்க கழல்போற்றி — அங்கொருநாள்  
 ஆய விழுப்போர் அருச்சனன தாற்றற்குப்  
 பாசுபத மீந்த பதம்போற்றி — தூய  
 மலீமேலாப் போற்றி மயானத்தாப் வானேர்  
 தலீமேலாப் போற்றி தாள்போற்றி — நிலைபோற்றி  
 போற்றியெனப் பூமாரி பெய்து புலன்கலங்க  
 நாற்றிசையும் எங்கும் நலம்பெருக — ஏற்றங்க  
 கொடியும் பதாகையுங் கொற்றக் குடையும்  
 வடிவுடைய தொங்கலுஞ் சூழக் — கடிகமழும்  
 சூமாண் கருங்குழலார் உள்ளாம் புதிதுண்பான்  
 வாமான ஈசன் வரும்போழ்திற் — சேமேலே

### குழாங்கள்.

வாமான ஈசன் மறுவில்சீர் வானவர்தங்  
 கோமான் படைமுழக்கங் கேட்டலுமே — தூமாண்ரில்  
 வானீர் தாங்கி மறைபோம்பி வான்பிரைபோ  
 ணேமில் சூலம் உடையவாப் — ஈனமிலா  
 வெள்ளை யணிதலால் வேழுத் துரிபோர்த்த  
 வள்ளலே போலும் வடிவுடைய — ஓள்ளிய  
 மாட நடுவின் மலரார் அமளியே  
 கூடிய போர்க்கள் மாக்குறித்துக் — கேடில்  
 சிலம்பு பறையாகச் சேயிக்கண் அம்பா  
 விலங்கு கொடும்புருவம் வில்லா — நலந்திகழுங்  
 குழுமின் தாழு வளையார்ப்பக் கைபோந்து

கிங்கினி சேர்ந்த திருந்தடியான் — ஒண்கேழல்  
 அஞ்சுகில் சூழ்ந்ததைச் சந்த அல்குலாள் ஆப்பொதியிற்  
 சந்தனங் தோப்ந்த தடங்தோளாள் — வந்து  
 திடரிட்ட திண்வரைக்கண் செய்த முலையாள்  
 கடல்பட்ட இன்னமுதம் அன்னான் — மடல்பட்ட  
 மாலை வளாய குழலாள் மணநாறு  
 சோலை இளங்கிளிபோல் தூமொழியாள் சாலவும்  
 வஞ்சலை செய்து மனங்கவரும் வாட்கண் ஊக்  
 கஞ்சனத்தை யிட்டங் கழகாக்கி — எஞ்சா  
 மணிபாரம் பூண்டாழி மெல்விரவிற் சேர்த்தி  
 அணிபார் வளைதோள்மேல் மின்ன — மணியார்த்த  
 தூவெண் மணற்கொண்டு தோழியருந் தாலுமாபக்  
 காமன் உருவம் வரஎன்முதிக் — காமன்  
 கருப்புச் சிலையும் மலரம்புங் தேரும்  
 ஒருப்பட் டுடனென்முதும் போழ்தில் — விருப்பூருந்  
 தேனமருங் கொன்றையந்தார்த் தீர்த்தன் சிவலோகன்  
 வானமா லேற்றின்மேல் வந்தனையத் — தானமர  
 நன்றறிவார் சொன்ன நலந்தோற்றும் நாண்தோற்றும்  
 நின்றறிவு தோற்றும் நிறைதோற்றும் — நன்றாகக்  
 கைவண்டுங் கண்வண்டும் ஓடக் கலையோட  
 நெய்விண்ட பூங்குழலாள் நிவ்வெழுழிந்தாள்—மொய்கொண்ட

மங்க.

மங்கை இடங்கடவா மாண்பினுள் வானிழிந்த  
 கங்கைச் சுழியனைய உந்தியாள் — தங்கிப  
 அங்கை கமலம் அடிக்கமல மாரேக்கி  
 கொங்கை கமல முகங்கமலம் — பொங்கிழிலார்

இட்டிடையும் வஞ்சி யிரும்பண்டதோள் வேயெழிலார்  
 பட்டுடைய அல்குலுங் தேர்த்தட்டும் — மட்டுவிரி  
 கூந்த றற்பவளஞ் செய்யவாய் அவ்வாயில்  
 ஏய்ந்த மணிமுறுவல் இன்முத்தம் — வாப்ந்தசீர்  
 வண்டு வளாய வளர்வா சிகைகுட்டிக்  
 கண்டி கழுத்திற் கவின்சேர்த்திக் — குண்டலங்கள்  
 காதுக் கணிந்து கணமே கலைதிருத்தித்  
 தீதில் செழுங்கோலஞ் சித்திரித்து — மாதராள்  
 பொற்கட்டிற் பூவையை வாங்கி யதனேனுஞ்  
 சொற்கோட்டிக் கொண்டிருந்த ஏல்வைக்கண்-நற்கோட்டு  
 வெள்ளி விலங்கன்மேல் வீற்றிருந்த ஞாயிறுபோல்  
 ஒள்ளிய மால்விடையை மேல்கொண்டு — தெள்ளியநீர்  
 தாழுஞ் சடையான் சடாமகுடங் தோன்றுதலும்  
 வாழுமே மம்மர் மனத்தளாய்ச் — சூழூவியான்  
 தார்நோக்குஞ் தன்தாரும் நோக்கும் அவனுடைய  
 ஏர்நோக்குஞ் தன்ன தெழில்நோக்கும் — பேரருளான்  
 தோனேக்குஞ் தன்தோரும் நோக்கும் அவன்மார்பில்  
 நினேக்கம் வைத்து நெடிதுயிர்த்து — நானேக்கா  
 துள்ளம் உருக ஒழியாத வேட்கைபாம்  
 வெள்ளத் திடையமுந்தி வெய்துயிர்த்தாள் — ஒள்ளிய

மடந்தை.

தீந்தமிழின் தெப்வ வடிவாள் திருந்தியசீர்  
 வாய்ந்த மடந்தைப் பிராயத்தாள் — ஏய்ந்தசீர்  
 ஈசன் சிலையும் எழில்வான் பவளமுஞ்  
 சேய்வலங்கை வேலுங் திரள்முத்தும் — பாசிலைப்  
 வஞ்சியும் வேயும் வளர்தா மரைமொட்டும்

மஞ்சில்வரும் மாமதிபோல் மண்டலமும் — எஞ்சாப்  
 புருவமுஞ் செவ்வாயுங் கண்ணும் எயிறும்  
 உருவ நுச்ப்பும் மென்தோரும் — மருவினிய  
 கொங்கையும் வாண்முகமு மாக்கொண்டாள் கோலஞ்சேர்  
 பங்கபப் போதனைய சேவடியாள் — ஒண்கேழல்  
 வாழைத்தண் டன்ன குறங்கினாள் வாய்ந்தசீர்  
 ஆழித்தேர்த் தட்டனைய அல்குலாள் — ஊழி  
 திருமதிய மற்றென்று மென்று முகத்தை  
 உருவுடைய நாண்மீன்சூழ்ந் தாற்போற் — பெருகொளிய  
 முத்தாரங் கண்டத் தணிந்தாள் அணிகலங்கள்  
 மொய்த்தார வாரம் மிகப்பெருச் — வித்தகத்தால்  
 கள்ஞங் கடாமுங் கலவையுங் கைபோந்திட  
 டுள்ளும் புறமுஞ் செறிவுமைத்துத் — தெள்ளாளிய  
 காளிங்கஞ் சோதி கிடப்பத் தொடுத்தமைத்த  
 தாளிம்பத் தாம நுதல்சேர்த்தித் — தேளெங்குஞ்  
 தண்ணறஞ் சந்தனங் கொண்டப்பிச் சதிர்சாந்தை  
 வண்ணம் பெறுமிகையே மட்டித்தாங் — கொண்ணுதலாள்  
 தண்ணமர் தோழியர்கள் சூழத் தவிசேறிப்  
 பின்னுமோர் காமரம் யாழுமைத்து — மன்னும்  
 விடவண்ணக் கண்டத்து வேதியன்மே விட்ட  
 மடல்வண்ணம் பாடும் பொழுதின் — டடல்வல்ல  
 வேல்வல்லான் வில்வுல்லான் மெல்வியலார்க் கெஞ்சுான்றும்  
 மால்வல்லான் ஊக்கின்ற மால்விகைடயின் — கோல  
 மணிபேறு கேட்டாங்கு நோக்குவாள் சால  
 அணிபேறு தோளானைக் கண்டாங் — கணியார்ந்த  
 கோட்டி ஒழிய எழுந்து குழமுகத்தைக்  
 காட்டி நுதல்சிவப்ப வாய்துலக்கி — நாட்டார்கள்

எல்லாருங் கண்டார் எனக்கடவுள் இங்காய  
 நல்லாப் படுமேற் படுமென்று -- மெல்லவே  
 செல்ல அறஞ்சரணங் கம்பிக்குஞ் தன்னுறைநோப்  
 சொல்ல அறஞ்செல்லவி முடைசெறிக்கும் நல்லாகங்  
 காண அறங்கண்கள் நீர்மல்குஞ் காண்பார்முன்  
 நாண அறும்நெஞ்சம் ஒட்டாது — பூணுகம்  
 புல்லலுறும் அண்ணல்கை வாரானென் றிவ்வகைபே  
 அல்ல அறும்அழுஞ்சும் ஆழ்துபரால்—மெல்லிபலாள் கிறப்  
 தன்னுருவம் பூங்கொன்றைத் தார்கொள்ளத் தான்கொன்  
 பொன்னுருவங் கொண்டு புலம்புற்றான் — பின்னெருத்தி

அ ரி வை.

செங்கேழல் தாமரைபோல் சீற்றியாள் தீதிலா  
 அங்கே முரிவைப் பிராயத்தாள் — ஒண்கேழல்  
 திங்களுஞ் தாரகையும் வில்லுஞ் செழும்புபலுஞ்  
 தங்கொளிசேர் செவ்வாயும் உண்மையாற்—பொங்கொளிசேர்  
 மின்னர்வான் காட்டு முகவொளியாள் மெப்ப்மையேப்  
 தன்னுவா ரில்லாத் தகைமையாள் — எந்நானும்  
 இல்லாரை எல்லாரும் எள்குவார் செல்வரை  
 எல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பென்னுஞ் — சொல்லாலே  
 அல்குற்கு மேகலையைச் சூழ்ந்தாள் அணிமுலைமேல்  
 மல்கிய சாந்தொடு பூண்புணைந்து — நல்கூர்  
 இடையிடையே உள்ளஞருகக் கண்டாள் ஏழிலார்  
 நடைபெடை அன்னத்தை வென்றாள் — அடியிழைமேற்  
 பாடகங் கொண்டு பரிசுமைத்தாள் பன்மணிசேர்  
 சூடக முன்கை தொடர்வித்தாள் — கேடில்சீர்ப்  
 பொன்னாரி மாலை தலைக்கணிந்து பூண்கொண்டு

மன்னுங் கழுத்தை மகிழ்வித்தாள் — பொன்னளீள்  
 இன்னிசை வீணையை வாங்கி இறையபவர்தம்  
 அண்ணல்மேற் றுனிட்ட ஆசைபால் — முன்னமே  
 பாடல் தொடங்கும் பொழுதிற் பரஞ்சோதி  
 கேட்லா மால்விடைமேல் தோன்றுதலுங் — கூடிய  
 இன்னிசையும் இப்பிறப்பும் பேணும் இருந்தமிழும்  
 மன்னிய வீணையையுங் கைவிட்டுப் — பெண்ணீணயிர்  
 இன்றன்றே காண்ப தெழில்நலங் கொள்ளேனேல்  
 நன்றன்றே பெண்மை நமக்கென்று — சென்றவன்றன்  
 ஒண்களபம் ஆடும் ஒளிவாள் முகத்திரண்டு  
 கண்களபம் ஆடுவபோற் கட்டுரைத்தும் — ஒண்கேழற்  
 கூந்தல் அவிழக்கும் முடிக்குங் கலைதிருத்துஞ்  
 சாந்தந் திமிரு மூலையார்க்கும் — பூந்துகிலைச்  
 சூழும் அவிழக்குங் தொழுமழுஞ் சோர்துபருற்  
 றுழும் அழுந்தும் அயர்வயிர்க்குஞ் — குழோளிய  
 அங்கை வளைதொழுது காத்தாள் கலைகாவாள்  
 நங்கை யிவஞ்சும் நலந்தோற்றூள் — அங்கொருத்தி

தெரி வை.

ஆரா அமுதம் அவபவம் பெற்றனைய  
 சீரார் தெரிவைப் பிராயத்தாள் — ஓரா  
 மருளோசை யின்மழலை வாப்ச்சொலால் என்றும்  
 இருள்தீர் புலரியே ஒப்பாள் — அருளாலே  
 வெப்பம் இளையவர்கட் காக்குதலால் உச்சியோ  
 டொப்பமையக் கொள்ளும் உருவத்தாள் — வெப்பந்தீர்ந்  
 தந்தனிர்போற் சேவடியும் அங்கையுஞ் செம்மையால்  
 அந்திவான் காட்டும் அழகினீள் — அந்தமில்

சீரார் முகமதிய மாதலாற் சேயிஷைபாள்  
 ஏரார் இரவின் எழில்கொண்டாள் — சீராருங்  
 கண்ணூர் பயோதரமும் நுண்ணிடையும் உண்மைபால்  
 தண்ணிளங் காரின் சவிகொண்டாள் — வண்ணஞ்சேர்  
 மாந்தளிர் மேனி முருக்கிதழ்வாய் ஆதலால்  
 வாய்ந்த இளவேணில் வண்மைபாள் — மாந்தர்  
 அறிவுடையீர் நின்மின்கள் அல்லார்போம் என்று  
 பறைபறைவ போலுஞ் சிலம்பு — முறைமைபார்  
 சீரார் திருந்தடிமேற் சேர்த்தினுள் தேரல்குல்  
 ஒரா தகல லுருதென்று — சீராலே  
 அந்துகிலும் மேகலையுஞ் சூழ்ந்தாள் அணிமுலைகள்  
 மைந்தர் மனங்கவரும் என்பதனால் — முந்துறவே  
 பூங்கச்சி வூல்அடையப் பூட்டுறீ இப் பொற்றெடியாற்  
 காம்பொத்த தோளினையைக் காப்பேவி — வாய்ந்தசீர்  
 நற்கழுத்தை நல்லாரத் தான்மறைத்துக் காதுக்கு  
 விற்பகருங் குண்டலங்கள் மேவுவித்து — மைப்பகருங்  
 காவியங் கண்ணைக் கதந்தணிப்பாள் போலத்தன்  
 தாவிய அஞ்சனத்தை முன்னாட்டி — யாவரையும்  
 ஆகுலம் ஆக்கும் அழகினாள் அன்னமுங்  
 கோகிலமும் போலுங் குணத்தினை — ளாகிப்  
 பலகருதிக் கட்டிக் கரியவாய்க் கோடி  
 அலர்ச்சமந்து கூழைய வாகிக் — கலைகரந்  
 துள்பாது மின்றிப் புறங்கமழந்து கீழ்தாழந்து  
 கள்ளாவி நாறாங் கருங்குழலாள் — தெள்ளொளிய  
 செங்கழுநீர்ப் பட்டுடுத்துச் செங்குங் குமமெழுதி  
 அங்கழுநீர்த் தாமம் நுதல்சேர்த்திப் — பொங்கெழிலார்  
 பொற்கவற்றின் வெள்ளிப் பலகை மணிச்சுது

நற்கமைய நாட்டிப் பொரும்பெருமுதில் — விற்பகிருந்  
 தோளா னிலைபேறு தோற்றங்கே டாப்னின்ற  
 தாளான் சடாமகுடங் தோன்றுதலுங் — கேள்ளப்  
 நான்ற் நடக்க நலத்தார்க் கிடையில்லை  
 ஏனைர் ஒழிக எழில்லூழிக — பேணுங்  
 குலத்தார் அகன்றிடுக குற்றத்தார் வம்மின்  
 நலத்தீர் னினைமின்நீர் என்று — சொலற்கரிய  
 தேவாதி தேவன் சிவல்யின் தேன்கொன்றைப்  
 பூவார் அலங்கல் அருளாது — போவானேற்  
 கண்டால் அறிவ னெனச்சொல்லிக் கைசோர்ந்து  
 வண்டார்பூங் கோதை வளந்தோற்றுள் — ஒண்டாப்

### பேரிளம்பேண்.

பெண்ணரசாப்த தோன்றிய பேரிளம் பெண்மையாள்  
 பண்ணமரும் இன்சொற் பணிமொழியாள்—மண்ணின்மேல்  
 கண்டுகேட உண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஜம்புலனும்.  
 ஒண்டொடி கண்ணே யுளன்று — பண்டைபோர்  
 கட்டுரையை மேம்படுத்தாள் கண்ணூடி மண்டலம்போல்  
 விட்டிலங்கு நல்லுகிர்சேர் மெல்விரலாள் — கட்டரவும்  
 அஞ்சப் பரந்தகன்ற அல்குலா ஓரப்புலத்த  
 வஞ்சிக் கொடிதுடங்கு நுண்ணிடையாள் — எஞ்சாத  
 பொற்செப் பிரண்டு முகடு மணியமுத்தி  
 வைத்தன போல வளர்ந்தேந்தி — ஒத்துச்  
 சுணங்குந் திதலையுஞ் சூழ்போந்து கண்டார்க்  
 கணங்கும் அமுதமாப்த் தோன்றி — இணங்கொத்த  
 கொங்கையாள் கோலங்கட் கெல்லாமோர் கோலமா  
 நங்கையாள் நாகிளவேப்த் தோளினாள் — அங்கையாற்

காந்தட் குலம்பழித்தாள் காமவேள் காதலாள்  
 சாந்தம் இலங்கும் அகலத்தாள் — வாய்ந்துடனே  
 ஏய்ந்து குனிந்து திரண்டு மறிந்திருபால்  
 தேய்ந்து துடித்த செழும்பவளங் — காய்ந்திலங்கி  
 முத்தமுந் தேனும் பொதிந்து முனிவரையுஞ்  
 சித்தந் திறைகொள்ளுஞ் செவ்வாயாள் — ஒத்து  
 வரிகிடந் தஞ்சன மாடி மணிகள்  
 உருவ நடுவடைய வாசிப் — பெருகிய  
 தண்ணங் கூபலுஞ் சலஞ்சலமுந் தோன்றுதலால்  
 வண்ணங் கடலனைய வாட்கண்ணோள் — ஒண்ணிறத்த  
 குண்டலஞ்சேர் காதினோள் கோலக் குளிர்மதிய  
 மண்டலமே போலும் மதிமுகத்தாள் — வண்டலம்ப  
 போசனை நாறு குழலாள் ஒளிநுதல்மேல்  
 வாசிகை கொண்டு வடிவமைத்தாள் — மாசில்சீர்ப்  
 பாதாதி கேசம் பழிப்பிலாள் பாங்கமைந்த  
 சீதாரி கொண்டுதன் மெப்புதைத்தாள் — மாதார்ந்த  
 பண்கவருஞ் சொல்லார்பல் லாண்டேத்தப் பாயொளிசேர்  
 வெண்கவரி வெள்ளத் திடையிருந்து — வொண்கேழற்  
 கண்ணவளை யல்லாது காணு செவி அவன  
 தெண்ணருஞ்சி ரல்ல திசைகொள்ளா — அண்ணல்  
 கழுலடி யல்லது கைதொழு வஃதான்  
 றழுலங்கைக் கொண்டான்மாட்டன்பென் — றழிலுடைய  
 வெண்பா விரித்துரைக்கும் போழ்தில் விளங்கொளிசேர்  
 கண்பாவு நெற்றிக் கறைக்கண்டன் — விண்பால்  
 அரியரணஞ் செற்றுங் கலைப்புன ஹும் பாம்பும்  
 புரிசடைமேல் வைத்த புராணன் — எரியிரவில்  
 ஆடும் இறைவன் அமரர்குழாம் தற்குழ

மாட மறுகில் வரக்கண்டு — கேட்ல்சீர்  
 வண்ணச் சிலம்படி மாதரார் தாழுண்ட  
 கண்ணெச்சில் எம்மையே யூட்டுவான் — அண்ணலே  
 வந்தாப் வளைகவர்த்தாப் மாலும் அருந்துபருந்  
 தந்தாப் இதுவோ தகவென்று — நொந்தாள்போற்  
 கட்டுரைத்துக் கைசோர்க் தகமுருகி மெப்வெனுத்து  
 மட்டிவரும் பூங்கோதை மால்கொண்டாள்—கொட்டிமைசீர்  
 பண்ணுரும் இன்சொற் பணிப்பெருந்தோட் செந்துவர்வாப்ப  
 பெண்ணுர வாரம் பெரிதன்றே — விண்ணேங்கி  
 மஞ்சடையும் நீள்குடுமி வாள்விலா வீற்றிருந்த  
 செஞ்சடையான் போந்த தெரு.

— ஆக கண்ணிகள் 197.

பேண்ணீர்மை காமின் பேருந்தோ ஸினைகாமின்  
 உண்ணீர்மை மேகலையும் உள்படுமீன் — தேண்ணீரக்  
 காரேறு கோன்றையந்தார்க் காவாலி கட்டங்கன்  
 ஊரேறு போந்த துலா.

### திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியுலா என்னும் திருக்கைலாய்/நூனவுலா முறியும்.



—  
சிவமயம்

தீருக்கயிலாய பரம்பரைத் தீருவாவடுதுறை யாதீனத்து  
மஹா வித்துவான்

**ஸ்ரீ மீனுட்சீசுந்தரம்பிள்ளையவர்களுடைய மாணவர்களுள்**  
ஒருவராகிய சோடசாவதானம்

**ஸ்ரீ சுப்பராயச் செட்டியார் பதிப்பு**

பதினேராங்தீருமுறை—தீருக்கைலாய ஞானவுலா  
( 41-50 பக்கம் )

சுக்கில — தைமீ ( 1870 )

—0—

பக்கம்	பிரதிபேதங்கள்	கண்ணி
25	புறங்கடைச் சென்றீண்டி	10
26	வாசிகையுஞ் சூட்டி	14
" "	அவைபூண்டனிதிகழும் பொற்சன்ன	19
" "	பெய்துதர பந்தனங் கண்டார்	20
" "	மண்ணின் மேலாகிகடாமுணர்த்த	23
27	மன்னுமகதுபன்பாழ் வாசிப்ப நிருதிமே லோர்களுழைக்கலன்க தெருவெல்லாம்	24
	வாடிப்புறன்விளக்க	27
	கைக்கொள்ள அச்சுவினி	28
	மேக விதானமா மின்னெலாஞ் சூழ.....	32
	மேகத் துருமே முரசுறைய	

	எண்ணே ரிளாவிகடயின் மேல்	34
	அன்னத்தே ரேறி	37
28	முன்னேடக் கதக்காரி	40
	வாமான் புரவிமேல்	
	விநாபகஜை யுள்ளுறுத்திச்	41
	எச்சார்வும்	43
	பால கிலியரும் வந்தீண்டி	50
29	அருச்சனாற்றற்குப்	54
	போற்றுவார் பூமதூழியும் பெய்து	56
	பூமான் கருங்குழலார் உள்ளம் புதிதுண்பான்	58
	வாமான வீரன் வரும்பவனி — நாமமுறும்	
	வாமான வீரன் மறுவில்சீர்.....	59
	சனமில், வெள்ளை.....	60
	விலங்கேப் கொடும்புருவம்	63
	அல்குலங் தேருந்தி	64
	மாதிவருஞ் சொல்லார் மகிழ்ந்தீண்டி	67
	.....பொற்றேடு மின்வீசு	68
	தாமமேல் வீழ்ப்பார் சடாதர னல்கானேல்	70
	தாமுன்ன நானேடு சங்கிழப்பார்	71
	கண்ணென்னு மாநிலங் கோவிக்.....	75
	திண்ணை நிறைந்தார்	
	பேதை: வாக்கிற பிறர்மனத்தும்	79
	ஒன்றுரைத்த தென்றுநக் கொன்று.	81
31	எரிபாடி என்பா எவ்வையோர்	84
	இவள்போல்வாள் காமருால்	85
	நாட்செப்தாள்	
	பேதும்பை: காமரு கெண்டைபோர்	87

	கங்கணஞ் சேர்ந்திலகு கையாள்	89
32	கிண்கிணி சேர்ந்த...	
	மணியார்ந்த, தூவெண்மணற் கொண்டு	
	தோழியருந் தானுமாக்	95
	ஒருப்பட்டுடனமுதும் போதில்	96
	தேன்மருவுங் கொன்றை யந்தார்	97
	மங்கை: அங்கைக் கமலம் அடிக்கமல மானேக்கம்	
	கொங்கைக் கமலம்.....	101
33	கூந்த லறல்பவளஞ் செவ்வாயவ்வாயின்கண்	
	ஏய்ந்த மணிமுறை வின்னமிர்தம்	103
	வளர்வா சிகைசூடி	104
	வெள்ளிய மால்விடையின் மேல்	107
	சடாமகுடன் ரேன்றுதலும்	
	வாழவன்மேன் மம்மர் மனத்தளாய்	108
34	மடந்தை: மஞ்சில்வரு மாமதியின் மண்டிலமும்	114
	உருவடைய, முத்தாரங் கண்டத்தணிந்தா	
	ளணிகலன்கள்	119
	கள்ளுங் கிடாமுங் கலவையும்	120
	வண்ணம் பெறவிரைபே மட்டித்தாங்	122
35	எல்லாருங் கண்டா ரெனைக் கடவுள்.....	128
	சொல்லு முடைசெறிக்கும்	129
	அரிவை: மின்னுவான் காட்டு முகவெளி	135
	எள்குவர் செல்வரை	136
	மேகலையைச் சூழ்ந்தான் மூலைமேலு	137
36	பொன்னளியின், இன்னிசை வீணையை	140
	அண்ணன்மேற் ரூமீட்ட வோசையான்	141
	இன்னிசையு மிற்பிறப்பும்	143

ஆழு மழுந்து மவாக்ராம்	147
தேரிவை: ஆராவமுதி னவயவம் பெற்றனைய வாப்ச்சொலா ளெண்றும்	149
	150
37 மைந்தா மனங்கவரு மென்பதனால்	158
பொற்றீடிபாள், காக்பொத்த	159
போலத்தண், தாவிய அஞ்சனத்தை	161
கலைகராந், துள்ளாது மின்றி	164
செங்கழுநிர்ப் பட்டுடேத்திச்	165
விற்பகருந் — தோளான்	167
38 ஏனே ரொழிக எழிலொழிக	168
பேரிளம்பேண்: ஒண்டாங்கு, பெண்ணரசாய்த் கண்ணைடி மண்டிலம் போல்	171
.....முகட்டின் மணியழுத்தி	174
176	
39 எண்ணருஞ்சி ரல்ல திசைகோளா	188
கொண்டான்மாட் டன்போர்ந்தெழி	189
40 மெய்விளர்த்து	195
செஞ்சடைபான் போந்த தெருவ.	197
பெண்ணீர்மை காண்மின் பெருந்தோ ளிகீங்காண்மின் தெண்ணீர்மைக், காரேறு.....காபாலி சுட்டக்கன்	

**பிரதிபேதங்கள் முற்றிற்று.**



**பிழைத்திருத்தம்.**

- 28 இமையோர் பெருமானே போற்றி எழில்சேர்  
38 அணங்கு மழுதமுமாய்த் தோன்றி

१

## ஏற்றடில் கண்டது.

பன் — இராகம்.

1. புறநீர்மை — பூநிகண்டி
2. காந்தாரம் — இச்சிச்சி
3. கேளசிகம் — பைரவி
4. இந்தளாம் — நேளிதபஞ்சமி
5. தக்கேசி — காம்போதி
6. நட்டராகம் — பந்துவராளி
7. நட்டபாடை — நாட்டைக்குறிஞ்சி
8. பழம்பஞ்சுரம் — சங்கராபரணம்
9. காந்தார பஞ்சமம் — கேதாரகவுளை
10. பஞ்சமம் — ஆகிரி
11. தக்கராகம் — கன்னட காம்போதி
12. பழந்தக்கராகம் — சுத்தசாவேரி
13. சீகாமரம் — நாதநாமக்கிரியை
14. கோல்லி — இந்துகேண்டா
15. வியாழக்குறிஞ்சி — சேளராட்டிரம்
16. மேகராகக்குறிஞ்சி — நீலாம்புரி
17. குறிஞ்சி — மலகிரி
18. அந்தாளிகுறிஞ்சி — தேசாட்சி
19. செவ்வழி — காம்போதி
20. செங்குருத்தி — மத்தியமாவதி
21. திருத்தாண்டகம் — பியாகடை
22. திருவாசகம் — மோகனம்
23. புராணம் — சாவேரி

**கந்திபு:**

இதனைப் பாதுகாக்கவே வெளியீடுப்பட்டது: இந்து ஆராய்ந்தற்குரியது.